

WIELKIE CHÓRY WIELKICH OPER

Boito, Borodin, Mascagni, Mozart, Nicolai, Offenbach, Szymanowski, Verdi, Wagner, Weber

OPERA KRAKOWSKA

Szanowni Państwo,

Po niezwykle ciepłym i entuzjastycznym przyjęciu pierwszej edycji koncertu WIELKIE CHÓRY WIELKICH OPER jest nam niezmiernie miło przedstawić Państwu kolejną odsłonę tego wyjątkowego projektu.

Nowa edycja zmienia bardzo wiele. Nowy repertuar, nowe brzmienia, nowi członkowie zespołu. Dodatkowym atutem tej produkcji jest także gościnny występ dwóch wspaniałych solistek. Jedno jednak pozostaje niezmiennie, to zespół Chóru Opery Krakowskiej jest dziś najważniejszy stając przed Państwem w pełnym świetle i blasku reflektorów. Mam głęboką nadzieję, że tak, jak w ubiegłym roku, docenią Państwo jego wysokie możliwości, walory wokalne (i nie tylko) oraz raz jeszcze dadzą się ponieść pięknu i sile jego głosów.

Dzisiaj po blisko 2 latach współpracy z zespołem nie boję się powiedzieć, że jest to jeden z najlepszych i najbardziej elastycznych operowych zespołów chóralnych w Polsce. Potrafi on z powodzeniem wypełnić swoje zadanie w dużej produkcji operowej, ale także samodzielnie funkcjonować na wymagającym rynku muzycznym, czego dowodem są liczne zaproszenia i międzynarodowe projekty zespołu w znaczących ośrodkach w kraju i za granicą.

Repertuar koncertu staraliśmy się dobrać tak, aby każdy z Państwa mógł znaleźć w nim coś milego dla siebie. Dlatego oprócz pozycji takich jak *Aida* G. Verdiego czy obowiązkowe *Va pensiero* usłyszą Państwo także fragmenty z oper mniej znanych, a jednocześnie równie pięknych.

Mam nadzieję, że koncert WIELKIE CHÓRY WIELKICH OPER przyniesie Państwu wiele pozytywnych wrażeń oraz na długo pozostanie w pamięci.

Z wyrazami szacunku

Zygmunt Magiera

Kierownik chóru Opery Krakowskiej

Kraków, marzec 2013

WIELKIE CHÓRY WIELKICH OPER II

CHÓR
OPERY KRAKOWSKIEJ

ORKIESTRA
OPERY KRAKOWSKIEJ

solisci
Magdalena Barylak – sopran
Katarzyna Oleś-Blacha – sopran

kierownictwo muzyczne
Zygmunt Magiera

dyrygent
Tadeusz Kozłowski

Muzeum Lotnictwa Polskiego
w Krakowie
Al. Jana Pawła II 39

CHÓR OPERY KRAKOWSKIEJ

kierownik chóru

Zygmunt Magiera

asystent kierownika chóru

Joanna Wójtowicz

soprany: Alina Antonik, Agnieszka Czeka-Janicka, Joanna Grandys, Anna Kostiuszyna, Magdalena Kozyra, Wioletta Majgier, Kamila Mędrek-Żurek, Joanna Rakoczy, Aleksandra Sotnicka, Małgorzata Sznajder-Dziechciowska, Anna Wątrobska-Jękot, Anna Wodyńska

alty: Iwona Czaplińska-Szarpak, Anna Gajdzik-Krzyżanowska, Agata Gondek, Małgorzata Hyży-Wypart, Jolanta Leśniak, Lucyna Ordon-Klimczak, Maria Pawlisz, Joanna Piękoś, Lidia Pirowska, Bogumiła Przybylska, Mira Szary, Monika Wojtasiewicz-Oleniak

tenory: Piotr Boronowicz, Jarosław Diłuk, Krzysztof Kogut, Marek Gerwatowski, Dariusz Palonek, Rafał Pawłowski, Rafał Piętka, Wiesław Popiołek, Paweł Szczepanek, Łukasz Zakrzewski

barytony: Filip Chudzik, Marek Gerwatowski, Stanisław Knapik, Jan Migąła, Paweł Popowicz, Andrzej Wartalski

basy: Marcin Herman, Roman Klimowicz, Ludomir Rogalewski, Adam Sadzik, Jerzy Wójcik, Tomasz Wnuk, Mariusz Zarzycki

współpraca: Maria Czarnecka-Reichel, Zofia Ciszewska, Maria Mitkowska, Adam Rusek, Jadwiga Wierzbicka-Delekt

inspektor chóru Maria Pawlisz

bibliotekarz Dariusz Palonek

akompaniator Magdalena Kurek

Chór Opery Krakowskiej to zespół niezwykle elastyczny, posiadający w swoim szerokim repertuarze obok najwspanialszych i najbardziej znanych tytułów operowych również utwory z innych muzycznych gatunków (msze, oratoria, kantaty). Na co dzień pracuje pod okiem najlepszych reżyserów, grając na jednej scenie z solistami światowej sławy. Chór Opery Krakowskiej niejednokrotnie wyróżniany był przez krytyków muzycznych za swoje szczególne walory brzmieniowe oraz jednolitą barwę głosów, co wśród polskich chórów operowych nadal należy do rzadkości. Zespół cechuje w swojej pracy duża dbałość o każdy, nawet pozamuzyczny element oraz jedność, tworząca wspólny muzyczny organizm. Dzięki niemu każda produkcja nabiera życia i zyskuje nową jakość. Od 2011 funkcję kierownika chóru sprawuje Zygmunt Magiera.

Truizmem jest oczywiście stwierdzenie, iż w operze chór odgrywa istotną rolę i zajmuje ważne miejsce. Już w starożytnym dramacie greckim chór tańczył, recytował, śpiewał, rozpoczynał i kończył akcję, nie biorąc w niej udziału komentował ją. W operze barokowej nie odgrywał jednak poważnej roli. Dramaturgicznie pozostawał elementem drugorzędny, stanowił raczej tło wystawy. W miarę rozwoju opery jako gatunku, szczególnie w epoce romantyzmu, znaczenie chóru wzrasta. Stopniowo staje się on głównym ilustratorem środowiska, wykonuje sceny rodzajowe czego przykładem pieśń myśliwska w „Wolnym strzelcu”, śpiewy góralskie w „Halce” Moniuszki lub słynny chór Cyganów o miłości i trudzie pracy z „Trubadura”. Bywa niekiedy „stroną” w konflikcie jednostki i grupy społecznej, np. chór dworzan i scena Rigoletta z końca aktu I i początku drugiego w operze Verdiego. Pełni także rolę ilustracyjną jak w marszu triumfalnym z „Aidy”, chór żołnierzy z „Fausta” czy chór przątek w „Strasznym dworze”. Wzmacnia się również i uwidacznia dramaturgiczna rola chóru: podkreślenie roli jednostki, bohatera opery, nawiązanie dialogu z nim, a więc swoista prowokacja do konkretnego działania, co ilustruje np. chór szkockich wygnańców z „Makbeta”.

Dramaturgiczna rola chóru w operze osiągnęła swą pełnię w dziełach późnoromantycznych i werystycznych: opiniowanie działań bohaterów, wzmacnianie tła czy reprezentowanie grupy społecznej będącej w przyjaźni lub konflikcie z bohaterem. Czy można sobie wyobrazić wykonywanie opery „Carmen” bez chóru robotnic w fabryce cygar, chóru barwnego świata mieszkańców Seville, Cyganów, przemysłowców i żołnierzy? Są to chóry światów skonfliktowanych, których śpiew wznosi napięcie i dramaturgię dzieła. Rozplanowanie chóru w poszczególnych scenach czy aktach opery powoduje często „rozbitcie” jego zasadniczych grup, co skutkuje dialogiem tych grup między sobą, często z udziałem solistów. Takie zbiorowe sceny wieńczą na ogół akty lub całą operę.

Wyjatkową pozycję zajmuje chór w operach narodowych XIX wieku. Przyjmuje w nich najczęściej rolę „zbiorowej jednostki”. Tak bywa w operach kompozytorów słowiańskich, głównie rosyjskich: Musorgskiego, Sierowa, Rimskiego-Korsakowa, Borodina, Glinki.

Największą „karierę koncertową” zrobił słynny chór Żydów w niewoli babilońskiej „Va pensiero” (*Leć myśl*) z opery „Nabucco” Verdiego. Stał się on nieoficjalnym hymnem patriotycznym całych jednoczących się Włoch.

Jacek Chodorowski

(szkic oparty na opracowaniu Witolda Rudzińskiego „Co to jest opera”, PWM, 1955 r.)

Niemal od początków istnienia opery solistom śpiewakom towarzyszył chór, a jego rola wzrastała wraz z rozwojem tego najwspanialszego gatunku muzycznego. W XIX wieku, który jest uznawany za okres rozkwitu sztuki operowej, powstały arcydzieła z udziałem chóru, często będącego głównym bohaterem sceny jak choćby słynne „Va pensiero”, najbardziej znany i popularny fragment z opery „Nabucco” G. Verdiego. Artyści chóru zgodnie z librettem kreują przeróżne role: rycerzy, wieśniaków, żołnierzy, przemysłowców, dam dworu, zakonnic, niewolników czy pielgrzymów. Są chóry anielskie i chóry demonów, dumnych górali i dzikich Tatarów.

Aby przekazać różnorodność i prawdziwe piękno zawarte w tych utworach zespół chóru musi sprostać najwyższym wymaganiom. Praca nad doskonaleniem warsztatu, zbudowaniem jedności łączącej indywidualne walory poszczególnych jego artystów w doskonałą całość trwa latami, wymaga prawdziwej pasji i poświęcenia, by przekazać Państwu całe piękno muzyki, której uniwersalny język niesie radość i wzruszenia bliskie każdemu wrażliwemu sercu.

Pamiętajmy o tym słuchając najpiękniejszych fragmentów arcydzieł operowych w wykonaniu Chóru i Orkiestry Opery Krakowskiej.

Tadeusz Kozłowski

W programie m. in.

I część

Arrigo Boito *Mefistofeles*, Aleksandr Borodin *Kniaź Igor*
Pietro Mascagni *Rycerskość wieśniacza (Cavalleria rusticana)*
Wolfgang Amadeus Mozart *Idomeneusz, król Krety (Idomeneo, Re di Creta)*
Jacques Offenbach *Opowieści Hoffmanna (Les Contes d'Hoffmann)*
Giuseppe Verdi *Trubadur*, Carl Maria Weber *Wolny strzelec (Der Freischütz)*

II część

Stanisław Moniuszko *Straszny dwór*
Otto Nicolai *Wesołe kumoszki z Windsoru (Die lustigen Weiber von Windsor)*
Karol Szymanowski *Król Roger*,
Giuseppe Verdi *Aida, Nabucco, Nieszpory sycylijskie (I Vespri Siciliani)*
Richard Wagner *Lohengrin, Tannhäuser*.

Na okładce i 3-ciej stronie zdjęcia z pierwszego koncertu „Wielkie Chóry Wielkich Oper” w 2012 roku w Muzeum Lotnictwa Polskiego w Krakowie.
Fot.: Ryszard Kornecki

Partner wydarzenia

Mecenas Opery Krakowskiej

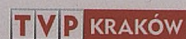
Opera Krakowska
instytucja kultury
Województwa
Małopolskiego

Sponsor

Patroni medialni

OPERA KRAKOWSKA ul. Lubicz 48, 31-512 Kraków

Rezerwacja: tel. +48 12 296 62 62 (63), fax: +48 12 296 62 68; e-mail: bilety@opera.krakow.pl. Bilety do nabycia w Kasie: ul. Lubicz 48, tel. +48 12 296 62 60 (61)

www.opera.krakow.pl

redakcja – Elżbieta Tosza opracowanie graficzne – Bartosz Giżycki wydawca – Opera Krakowska, marzec 2013